

European Securities and
Markets Authority

Κατευθυντήριες γραμμές

Σχετικά με τον υπολογισμό θέσεων από αρχεία καταγραφής
συναλλαγών δυνάμει του κανονισμού EMIR

Πίνακας περιεχομένων

I. Πεδίο εφαρμογής.....	3
II. Νομοθετικές παραπομπές, συντομογραφίες και γλωσσάριο.....	4
III. Σκοπός.....	6
IV. Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής αναφορών.....	8
V. Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον υπολογισμό θέσεων από αρχεία καταγραφής συναλλαγών δυνάμει του κανονισμού EMIR.....	9

I. Πεδίο εφαρμογής

Ποιος;

1. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΑΚΣ) τα οποία έχουν καταχωριστεί ή αναγνωρισθεί από την ESMA.

Τι;

2. Οι κατευθυντήριες γραμμές που εκδόθηκαν παρέχουν πληροφορίες με σκοπό να εξασφαλιστεί η εναρμόνιση και η συνέπεια όσον αφορά:
 - α. τους υπολογισμούς που πραγματοποιούνται από ΑΚΣ δυνάμει του άρθρου 80 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (κανονισμός EMIR)¹·
 - β. το επίπεδο πρόσβασης σε θέσεις παρεχόμενες από ΑΚΣ στις οντότητες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 81 παράγραφος 3 του κανονισμού EMIR οι οποίες έχουν πρόσβαση σε θέσεις σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 151/2013² (εφεξής, «ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα»)· και
 - γ. λειτουργικά ζητήματα που αφορούν την πρόσβαση σε δεδομένα θέσεων από τις οντότητες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 81 παράγραφος 3 του κανονισμού EMIR.

Πότε;

3. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 3η Δεκεμβρίου 2018.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών, ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1 έως 59.

² Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 151/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών όσον αφορά τα κανονιστικά τεχνικά πρότυπα που θα προσδιορίζουν τα δεδομένα που θα πρέπει να δημοσιεύονται και να διατίθενται από αρχεία καταγραφής συναλλαγών και τα λειτουργικά πρότυπα για τη συγκέντρωση, σύγκριση και αξιολόγηση των δεδομένων (ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 33 έως 36).

II. Νομοθετικές παραπομπές, συντομογραφίες και γλωσσάριο

4. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται στον κανονισμό EMIR έχουν την ίδια έννοια στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Επιπλέον, εφαρμόζονται οι ακόλουθες έννοιες και οι ακόλουθοι όροι.

Νομοθετικές παραπομπές και συντομογραφίες

EMIR	Κανονισμός για τις υποδομές των ευρωπαϊκών αγορών – κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (εφεξής, ο κανονισμός)
ISO	Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης
ΑΚΣ	Αρχείο καταγραφής συναλλαγών κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού EMIR το οποίο έχει καταχωριστεί ή αναγνωριστεί από την ESMA σύμφωνα με τα άρθρα 55 και 77 του κανονισμού EMIR, αντιστοίχως
XML	Γλώσσα επεκτάσιμης σήμανσης

Γλωσσάριο εννοιών και όρων

5. «Θέσεις»: η αναπαράσταση ανοιγμάτων μεταξύ ενός ζεύγους αντισυμβαλλομένων που περιλαμβάνουν σύνολα θέσεων, σύνολα θέσεων πρόσθετης ασφάλειας, σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα και σύνολα θέσεων πρόσθετης ασφάλειας σε συνάλλαγμα.
6. «Άληκτα παράγωγα»: παράγωγα, συμπεριλαμβανομένων παραγώγων που υπόκεινται σε εκκαθάριση μέσω κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, τα οποία περιλαμβάνονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα, όπως τροποποιήθηκε από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό

(ΕΕ) 2017/1800 της Επιτροπής 3 (εφεξής «ο τροποποιημένος κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα») τα οποία έχουν αναφερθεί σε ένα ΑΚΣ και δεν έχουν λήξει ή τα οποία δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο αναφοράς με τύπους ενέργειας «Ε», «C», «P» ή «Z», όπως αναφέρονται στο πεδίο 93 του πίνακα 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/105 της Επιτροπής 4 (εφεξής «τα τροποποιημένα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για την υποβολή αναφορών»).

7. «Μεταβλητές»: τιμές που είτε λαμβάνονται απευθείας από τα πεδία των αναφορών του κανονισμού EMIR είτε προκύπτουν από τα εν λόγω πεδία και που θα χρησιμοποιηθούν από τα ΑΚΣ για τον υπολογισμό των θέσεων.
8. «Αρχή»: μία από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 81 παράγραφος 3 του κανονισμού EMIR.
9. «Μετρήσεις»: μεταβλητές οι οποίες χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση των διαφόρων υπολογισμών. Στα πεδία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των μετρήσεων (και των διαστάσεων) εφαρμόζεται η ονοματολογία σύμφωνα με τα τροποποιημένα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα για την υποβολή αναφορών. Για παράδειγμα, T1F17 είναι το πεδίο 17 του πίνακα 1.
10. «Διαστάσεις»: μεταβλητές που συνδέονται με παράγωγα και οι οποίες χρησιμοποιούνται για την ομαδοποίηση των παραγώγων σε θέσεις.
11. «Σύνολο θέσεων»: άληκτα παράγωγα (σύνολο άληκτων παραγώγων) που θεωρούνται ότι συνδέονται οικονομικά σύμφωνα με τις διαστάσεις τους για ένα ζεύγος αντισυμβαλλομένων. Τα σύνολα θέσεων θα περιέχουν παράγωγα τα οποία είναι ανταλλάξιμα μεταξύ τους και επίσης παράγωγα τα οποία δεν είναι ανταλλάξιμα μεταξύ τους, αλλά έχουν, ωστόσο, παρόμοια οικονομικά χαρακτηριστικά.
12. «Ημερομηνία αναφοράς»: η ημερομηνία στην οποία αναφέρεται ο υπολογισμός.

³ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/1800 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2017, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 151/2013 για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 259 της 7.10.2017, σ. 14 έως 17

⁴ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/105 της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 2016, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1247/2012 για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τον μορφότυπο και τη συχνότητα αναφορών συναλλαγών σε αρχεία καταγραφής συναλλαγών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών, ΕΕ L 17 της 21.1.2017, σ. 17 έως 41.

III. Σκοπός

Νομικές διατάξεις

13. Το άρθρο 81 παράγραφος 1 του κανονισμού EMIR ορίζει ότι ένα ΑΚΣ δημοσιεύει, τακτικά και με εύκολα προσβάσιμο τρόπο, τις συνολικές θέσεις ανά κατηγορία παραγώγων για τις συμβάσεις οι οποίες του αναφέρονται.
14. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010⁵, στόχος αυτών των κατευθυντήριων γραμμών είναι η καθιέρωση συνεπών, αποδοτικών και αποτελεσματικών εποπτικών πρακτικών στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας και η εξασφάλιση της κοινής, ομοιόμορφης και συνεπούς εφαρμογής των ακόλουθων διατάξεων του κανονισμού EMIR:
 - α. του άρθρου 80 παράγραφος 4 του κανονισμού EMIR το οποίο ορίζει ότι τα ΑΚΣ υπολογίζουν τις θέσεις ανά κατηγορία παραγώγων και ανά αναφέρουσα οντότητα με βάση τις λεπτομέρειες των συμβάσεων παραγώγων οι οποίες αναφέρονται σε αυτό σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού EMIR· και
 - β. του άρθρου 81 παράγραφος 3 του κανονισμού EMIR το οποίο ορίζει ότι ένα ΑΚΣ θέτει τις αναγκαίες πληροφορίες στη διάθεση των αρχών προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να εκπληρώσουν τις αντίστοιχες υποχρεώσεις και εντολές τους.

Σκοπός

15. Σκοπός των κατευθυντήριων γραμμών του παρόντος εγγράφου είναι ο εξής:
 - α. να εξασφαλιστεί η παροχή στις οικείες αρχές συνεπών και εναρμονισμένων θέσεων όσον αφορά τα παράγωγα· και
 - β. να εξασφαλιστεί το υψηλό επίπεδο των δεδομένων που τίθενται στη διάθεση των αρχών με τη μορφή συναθροίσεων που πραγματοποιούνται από τα ΑΚΣ.
 - γ. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται επίσης στην απαίτηση του άρθρου 9 του κανονισμού EMIR *«Οι αντισυμβαλλόμενοι και οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται διπλή αναφορά των λεπτομερειών σχετικά με τις*

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ, ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84 έως 119.

συμβάσεις παραγωγών» και στο γεγονός ότι η αναφορά από αντισυμβαλλόμενους θέσεων που υπόκεινται σε εκκαθάριση από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ακολουθεί την E&A 17 για τα ΑΚΣ⁶ και ότι δεν υπάρχει διπλή καταμέτρηση μεταξύ των αναφορών συναλλαγών και των αναφορών θέσεων.

⁶ Ερωτήσεις και απαντήσεις - Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 σχετικά με τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (κανονισμός EMIR), οι οποίες επικαιροποιούνται τακτικά

IV. Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

16. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ESMA, οι συμμετέχοντες στις χρηματοοικονομικές αγορές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
17. Η ESMA θα αξιολογήσει την εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών από τα ΑΚΣ μέσω της συνεχούς άμεσης εποπτείας της.

V. Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον υπολογισμό θέσεων από αρχεία καταγραφής συναλλαγών δυνάμει του κανονισμού EMIR

1. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζουν δεδομένα θέσεων και να τα καθιστούν διαθέσιμα σε τέσσερα διακριτά σύνολα δεδομένων – σύνολο θέσεων, σύνολο θέσεων πρόσθετης ασφάλειας, σύνολο θέσεων σε συνάλλαγμα και σύνολο θέσεων πρόσθετης ασφάλειας σε συνάλλαγμα. Αυτά τα σύνολα δεδομένα θα πρέπει να μπορούν να προσδιοριστούν κατά τρόπο μοναδικό και να επισημαίνονται με τη σχετική ημερομηνία αναφοράς.
2. Εκτός εάν άλλως προσδιορίζεται, όλες οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε κάθε υπολογισμό. Εξαιρούνται οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές που θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στους ακόλουθους υπολογισμούς:
 - α. οι κατευθυντήριες γραμμές 19, 24, 25, 26, 31 και 32 είναι εφαρμοστέες στα σύνολα θέσεων·
 - β. οι κατευθυντήριες γραμμές 20, 24, 25, 26, 31 και 32 είναι εφαρμοστέες στα σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα·
 - γ. οι κατευθυντήριες γραμμές 21, 22, 23 και 30 είναι εφαρμοστέες στα σύνολα θέσεων πρόσθετης ασφάλειας·
 - δ. οι κατευθυντήριες γραμμές 21, 22, 23, 30, 31 και 33 είναι εφαρμοστέες στα σύνολα θέσεων πρόσθετης ασφάλειας σε συνάλλαγμα·
 - ε. η κατευθυντήρια γραμμή 27 είναι εφαρμοστέα μόνο σε σύνολα θέσεων και σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα, όταν στο πεδίο «κατηγορία στοιχείων ενεργητικού» (T2F2) αναφέρεται «IR» και στο πεδίο «τύπος σύμβασης» (T2F1) αναφέρεται «SW»·
 - στ. η κατευθυντήρια γραμμή 28 είναι εφαρμοστέα μόνο σε σύνολα θέσεων και σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα, όταν στο πεδίο «κατηγορία στοιχείων ενεργητικού» (T2F2) αναφέρεται «CR»·
 - ζ. η κατευθυντήρια γραμμή 29 είναι εφαρμοστέα μόνο σε σύνολα θέσεων και σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα, όταν στο πεδίο «κατηγορία στοιχείων ενεργητικού» (T2F2) αναφέρεται «CO».
3. Κατά τον υπολογισμό των θέσεων, είναι εξαιρετικά σημαντικό να χρησιμοποιούνται πληροφορίες οι οποίες είναι επίκαιρες και σχετικές. Οι πληροφορίες που θα χρησιμοποιηθούν για τους υπολογισμούς βασίζονται μόνο στις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες σε δεδομένα κατάστασης συναλλαγών σχετικά με άληκτα παράγωγα.
4. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζουν τις θέσεις λαμβάνοντας υπόψη την τελευταία κατάσταση συναλλαγών των άληκτων παραγώγων που έχουν αναφερθεί σε αυτά κατά τον χρόνο υπολογισμού της θέσης.

5. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζουν τις θέσεις με συνέπεια, ανεξαρτήτως του εάν αναφερόμενο παράγωγο έχει μία ή δύο πλευρές και ανεξαρτήτως της κατάστασης της αναφοράς όσον αφορά τη συμφωνία των στοιχείων.
6. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να προσδιορίζουν τα άληκτα παράγωγα, συμπεριλαμβανομένων (i) των αντισυμβαλλομένων σε μια συναλλαγή και (ii) των δεδομένων κατάστασης συναλλαγής για τον υπολογισμό του συνόλου των άληκτων παραγώγων που αφορούν μια θέση.
7. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις σχετικές αναφορές παραγώγων που έχει στην κατοχή του ένα ΑΚΣ σχετικά με μια θέση με συγκεκριμένο αναγνωριστικό κωδικό αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) στον υπολογισμό της σχετικής θέσης. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να περιλαμβάνουν παράγωγα ανεξαρτήτως του το εάν έχουν υποβληθεί σε συμφωνία στοιχείων ή όχι, εάν είναι σε ζεύγη ή όχι ή εάν έχουν αντιστοιχιστεί ή όχι.
8. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζουν τις θέσεις με βάση τις «βέλτιστες διαθέσιμες πληροφορίες». Τα ΑΚΣ θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις πληροφορίες, όπως αυτές είναι διαθέσιμες κατά την ημερομηνία υπολογισμού της θέσης, σύμφωνα με κοινούς κανόνες επικύρωσης στον υπολογισμό της θέσης, ανεξάρτητα από την κατάσταση όσον αφορά τη συμφωνία των στοιχείων.
9. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι υπολογισμοί αφορούν το πιο πρόσφατο σύνολο δεδομένων κατάστασης συναλλαγής πλήρους ημέρας. Οι υπολογισμοί θα πρέπει να επικαιροποιούνται κάθε εργάσιμη ημέρα. Τα ΑΚΣ θα πρέπει επίσης να θέτουν τη θέση στη διάθεση των αρχών την ημέρα υπολογισμού σύμφωνα με τα ακόλουθα βήματα:

	Συμβάν	Ημέρα/ώρα
1	Τέλος ημέρας συναλλαγής T	Ημέρα T
2	Ανάκτηση κατάλληλων συναλλαγματικών ισοτιμιών αναφοράς κατά την ημέρα T για σκοπούς μετατροπής για παράγωγα στα οποία θα πρέπει να μετατραπεί το T1F17 (αξία σύμβασης), η οποία πρέπει να εφαρμόζεται όταν ο υπολογισμός πραγματοποιείται την ημέρα T+2. (κατευθυντήρια γραμμή 16)	Ημέρα T 16:00 GMT-UTC (17:00 ώρα Κεντρικής Ευρώπης)
3	Παροχή αναφορών από αναφέρουσες οντότητες σε ΑΚΣ σχετικά με παράγωγα που αποτέλεσαν αντικείμενο συναλλαγών την ημέρα T	Από την ημέρα T έως την ημέρα T+1 23:59 GMT-UTC
4	Προθεσμία υποβολής αναφορών σε ΑΚΣ σχετικά με παράγωγα που αποτέλεσαν αντικείμενο συναλλαγών την ημέρα T	Ημέρα T+1 23:59 GMT-UTC
5	Υπολογισμός των θέσεων από τα ΑΚΣ με βάση την τελευταία κατάσταση συναλλαγής των άληκτων παραγώγων στο τέλος της ημέρας T+1	Ημέρα T+2 00:00 GMT-UTC - 12:00 GMT-UTC

		(13:00 ώρα Κεντρικής Ευρώπης)
6	Διάθεση των αναφορών θέσεων με βάση την ημέρα συναλλαγής T από το ΑΚΣ στις οικείες αρχές.	Ημέρα T+2 12:00 GMT-UTC (13:00 ώρα Κεντρικής Ευρώπης) και μετά.

10. Όταν ένα ΑΚΣ παρέχει σε μια αρχή πρόσβαση σε εσφαλμένα δεδομένα και το ίδιο το ΑΚΣ έχει προκαλέσει το σφάλμα, τα δεδομένα θα πρέπει να επικαιροποιηθούν από το ΑΚΣ έτσι ώστε να διορθωθούν το συντομότερο δυνατό και οι εσφαλμένοι υπολογισμοί για τα προηγούμενα δύο έτη, της τελευταίας εργάσιμης ημέρας κάθε εβδομάδας, θα πρέπει να αναφερθούν εκ νέου σωστά. Όταν κάποιο σφάλμα από έναν αναφέροντα αντισυμβαλλόμενο και όχι από το ΑΚΣ έχει οδηγήσει σε εσφαλμένο υπολογισμό από ένα ΑΚΣ, θα πρέπει να ειδοποιούνται όλες οι αρχές και να τους δίνεται η δυνατότητα να ζητήσουν από το σχετικό ΑΚΣ τροποποιημένη έκδοση κάθε υπολογισμού ο οποίος ήταν εσφαλμένος.
11. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να τηρούν αρχείο όλων των υπολογισμών θέσεων που έχουν πραγματοποιήσει για τουλάχιστον δύο έτη.
12. Τα ΑΚΣ που λαμβάνουν δεδομένα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη δυνατότητα μεταφοράς θα πρέπει να τηρούν τις προηγουμένως υπολογισμένες θέσεις που μεταφέρθηκαν από το παλαιό ΑΚΣ για τουλάχιστον δύο έτη και να εφαρμόζουν την κατευθυντήρια γραμμή 11 μελλοντικά.
13. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να εξαιρούν παράγωγα για τα οποία λείπουν δεδομένα για μία από τις απαραίτητες μετρήσεις ή διαστάσεις από όλους τους σχετικούς υπολογισμούς. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να το πράττουν αυτό ακόμα και στις περιπτώσεις που το αναφερόμενο παράγωγο είναι σύμφωνο με τους κανόνες επικύρωσης.
14. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να διαθέτουν αξιόπιστη διαδικασία για τον εντοπισμό ασυνήθιστων τιμών, δηλ. έκτροπων τιμών, όσον αφορά τα παράγωγα που λαμβάνουν από αντισυμβαλλομένους. Για μια δεδομένη θέση, ένα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζει θέσεις σύμφωνα με τις μετρήσεις από τις οποίες εξαιρούνται αναφορές με έκτροπες τιμές και επίσης σύμφωνα με τις μετρήσεις που περιλαμβάνουν όλες τις αναφορές που πληρούν τις διαστάσεις για κάθε υπολογισμό.
15. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να παρέχουν στις οικείες αρχές πρόσβαση σε θέσεις με τη χρήση υποδείγματος XML του προτύπου ISO 20022 και σύμφωνα με τα λειτουργικά πρότυπα που ορίζονται στα άρθρα 4 και 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα.

16. Όταν το νόμισμα του ονομαστικού ποσού ή η αξία στην πλευρά του αγοραστή ή στην πλευρά του πωλητή δεν είναι ίδιο με το νόμισμα της πρόσθετης ασφάλειας, οι ΑΚΣ θα πρέπει να μετατρέπουν όλες τις μετρήσεις που αποτιμώνται σε νομίσματα σε ευρώ. Αυτό θα πρέπει να πραγματοποιηθεί από το ΑΚΣ με τη χρήση της σχετικής συναλλαγματικής ισοτιμίας που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο της ΕΚΤ την ημερομηνία αναφοράς. Εάν η απαιτούμενη ισοτιμία δεν έχει δημοσιευτεί, τότε τα ΑΚΣ θα πρέπει να χρησιμοποιούν κατάλληλη εναλλακτική ισοτιμία αναφοράς.
17. Κατόπιν αιτήματος της ESMA, ένα ΑΚΣ θα πρέπει να διαθέτει ανά πάσα στιγμή τους αλγόριθμους υπολογισμού που χρησιμοποιεί, καθώς και τις διαδικασίες που εφαρμόζει για την παραγωγή καθενός από τα τέσσερα σύνολα δεδομένων που αφορούν τους υπολογισμούς θέσεων που περιγράφονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
18. Τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στους υπολογισμούς δεν θα πρέπει να στρογγυλοποιούνται, αλλά η θέση που υπολογίζεται θα πρέπει να στρογγυλοποιείται στην κατάλληλη αριθμητική τιμή.
19. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να υπολογίζουν και να ποσοτικοποιούν θέσεις σε ακαθάριστη βάση μέσω συνάθροισης σύμφωνα με τις ακόλουθες ποσοτικές μετρήσεις. Όταν η θέση δεν περιλαμβάνει έκτροπες τιμές, αναφέρεται ως «καθαρή», ενώ όταν περιλαμβάνει έκτροπες τιμές αναφέρεται ως «σύνολο».
 - α. Συνολικός αριθμός συναλλαγών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της θέσης στην πλευρά του αγοραστή: Αυτό αφορά τον αριθμό των συναλλαγών που περιέχει το σύνολο των θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλομένου (T1F14).
 - β. Συνολικός αριθμός συναλλαγών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της θέσης στην πλευρά του πωλητή: Αυτό αφορά τον αριθμό των συναλλαγών που περιέχονται στο σύνολο των θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλομένου (T1F14).
 - γ. Συνολικό αρνητικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών τιμών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για όλα τα παράγωγα που ανήκουν σε ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλομένου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
 - δ. Συνολικό θετικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της

- πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- ε. Συνολικό αρνητικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- στ. Συνολικό θετικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- ζ. Όταν η κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (T2F2) είναι «πίστωση», η μέτρηση του ονομαστικού ποσού [κατευθυντήρια γραμμή 19 στοιχείο γ), δ), ε) ή στ)] θα πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί του συντελεστή δείκτη (T2F89).
- η. Συνολική αρνητική αξία στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών του παραγώγου (T1F17) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η αρνητική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18).
- θ. Συνολική θετική αξία στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών του παραγώγου (T1F17) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η θετική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18).
- ι. Συνολική αρνητική αξία στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών του παραγώγου (T1F17) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η αρνητική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18).
- ια. Συνολική θετική αξία στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών του παραγώγου (T1F17) για το σύνολο των παραγώγων που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς

- αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η θετική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18).
- ιβ. Καθαρός αριθμός συναλλαγών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της θέσης στην πλευρά του αγοραστή κατόπιν αφαίρεσης όλων των έκτροπων τιμών: Αυτό αφορά τον αριθμό των συναλλαγών που περιέχει το σύνολο των θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14).
- ιγ. Καθαρός αριθμός συναλλαγών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της θέσης στην πλευρά του πωλητή κατόπιν αφαίρεσης όλων των έκτροπων τιμών: Αυτό αφορά τον αριθμό των συναλλαγών που περιέχονται στο σύνολο των θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλομένου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14).
- ιδ. Καθαρό αρνητικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- ιε. Καθαρό θετικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- ιστ. Καθαρό αρνητικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).
- ιζ. Καθαρό θετικό ονομαστικό ποσό στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών στο πεδίο Ονομαστικό ποσό (T2F20) για το σύνολο των παραγώγων (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Το ονομαστικό ποσό θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερθέν ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9).

- ιη. Όταν η κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (T2F2) είναι «πίστωση», η μέτρηση του ονομαστικού ποσού [κατευθυντήρια γραμμή 19 στοιχείο ιδ), ιε), ιστ) ή ιζ)] θα πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί του συντελεστή δείκτη (T2F89):
- ιθ. Καθαρή αρνητική αξία στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών του παραγωγού (T1F17) για το σύνολο των παραγωγών (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η αρνητική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18):
- κ. Καθαρή θετική αξία στην πλευρά του αγοραστή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών του παραγωγού (T1F17) για το σύνολο των παραγωγών (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «B» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η θετική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18):
- κα. Καθαρή αρνητική αξία στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των αρνητικών αξιών του παραγωγού (T1F17) για το σύνολο των παραγωγών (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η αρνητική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18): και
- κβ. Καθαρή θετική αξία στην πλευρά του πωλητή: Συνάθροιση όλων των θετικών αξιών του παραγωγού (T1F17) για το σύνολο των παραγωγών (εκτός αυτών που θεωρούνται έκτροπες τιμές από το ΑΚΣ) που αφορούν ένα σύνολο θέσεων για το οποίο στον αναγνωριστικό κωδικό του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2) αναφέρεται «S» στο πεδίο της πλευράς αντισυμβαλλόμενου (T1F14). Η θετική αξία θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσό και στο αναφερόμενο νόμισμα της αξίας (T1F18).
20. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις μετρήσεις που απαριθμούνται στην κατευθυντήρια γραμμή 19 για τη συγκέντρωση θέσεων σε συνάλλαγμα σε ακαθάριστη βάση οι οποίες θα πρέπει να διατίθενται στην κεντρική τράπεζα που εκδίδει το εν λόγω νόμισμα.
21. Οι ακόλουθες μετρήσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση όλων των συνόλων θέσεων πρόσθετης ασφάλειας και των συνόλων θέσεων πρόσθετης ασφάλειας σε συνάλλαγμα. Όταν αφαιρούνται οι έκτροπες τιμές από τη θέση, ο υπολογισμός αναφέρεται ως «καθαρός», ενώ, εάν περιλαμβάνονται έκτροπες τιμές, η θέση αναφέρεται ως «συνολική»:

- α. Συνολικός αριθμός αναφορών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του συνόλου.
 - β. Συνολικό αρχικό περιθώριο που παρασχέθηκε (T1F24).
 - γ. Συνολικό περιθώριο διαφορών αποτίμησης που παρασχέθηκε (T1F26).
 - δ. Συνολικό αρχικό περιθώριο που ελήφθη (T1F28).
 - ε. Συνολικό περιθώριο διαφορών αποτίμησης που ελήφθη (T1F30).
 - στ. Συνολική πλεονάζουσα πρόσθετη ασφάλεια που παρασχέθηκε (T1F32).
 - ζ. Συνολική πλεονάζουσα πρόσθετη ασφάλεια που ελήφθη (T1F34).
 - η. Καθαρός αριθμός αναφορών που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του συνόλου, κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - θ. Καθαρό αρχικό περιθώριο που παρασχέθηκε (T1F24) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - ι. Καθαρό περιθώριο διαφορών αποτίμησης που παρασχέθηκε (T1F26) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - ια. Καθαρό αρχικό περιθώριο που ελήφθη (T1F28) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - ιβ. Καθαρό περιθώριο διαφορών αποτίμησης που ελήφθη (T1F30) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - ιγ. Καθαρή πλεονάζουσα πρόσθετη ασφάλεια που παρασχέθηκε (T1F32) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
 - ιδ. Καθαρή πλεονάζουσα πρόσθετη ασφάλεια που ελήφθη (T1F34) κατόπιν αφαίρεσης των έκτροπων τιμών.
22. Όταν η παροχή πρόσθετης ασφάλειας πραγματοποιείται στη βάση χαρτοφυλακίου και τα παράγωγα έχουν κοινό κωδικό χαρτοφυλακίου πρόσθετης ασφάλειας (T1F23), τα ΑΚΣ θα πρέπει να συναθροίσουν την πρόσθετη ασφάλεια λαμβάνοντας τη διάμεσο όλων των αξιών πρόσθετης ασφάλειας που απαριθμούνται στην κατευθυντήρια γραμμή 21 σε όλες τις αναφορές που έχουν τον ίδιο κωδικό, ως την αξία του εν λόγω χαρτοφυλακίου πρόσθετης ασφάλειας για τον σκοπό του συνόλου θέσεων πρόσθετης ασφάλειας.
23. Όταν η παροχή πρόσθετης ασφάλειας δεν πραγματοποιείται στη βάση χαρτοφυλακίου, οι μεταβλητές που αναπαριστούν την αξία της πρόσθετης ασφάλειας εφαρμόζονται μόνο σε ένα μεμονωμένο παράγωγο και επομένως, όταν είναι δυνατό, τα ΑΚΣ θα πρέπει να συναθροίζουν τις εν λόγω θέσεις πρόσθετης ασφάλειας με βάση τις μετρήσεις που απαριθμούνται στην κατευθυντήρια γραμμή 21.

24. Όλα τα παράγωγα που αναφέρονται σε ΑΚΣ θα πρέπει να συναθροίζονται με παράγωγα με πανομοιότυπες καταχωρήσεις στα ακόλουθα πεδία που αντιστοιχούν στις διαστάσεις των παραγώγων που ομαδοποιούνται σε σύνολα θέσεων για τον προσδιορισμό των αντισυμβαλλομένων σε παράγωγα:
- α. Αναγνωριστικός κωδικός του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2)
 - β. Αναγνωριστικός κωδικός του άλλου αντισυμβαλλόμενου (T1F4)
 - γ. Νόμισμα της αξίας (T1F18)
 - δ. Παροχή πρόσθετης ασφάλειας (T1F21)
 - ε. Κωδικός χαρτοφυλακίου πρόσθετης ασφάλειας (T1F23), εάν εφαρμόζεται
 - στ. Τύπος σύμβασης (T2F1)
 - ζ. Κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (T2F2)
 - η. Τύπος αναγνώρισης υποκείμενου στοιχείου (T2F7)
 - θ. Αναγνώριση υποκείμενου στοιχείου (T2F8)
 - ι. Ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9)
 - ια. Ονομαστικό νόμισμα 2 (T2F10), εάν εφαρμόζεται
 - ιβ. Παραδοτέο νόμισμα (T2F11)
 - ιγ. Παραδοτέο νόμισμα 2 (T2F61), εάν εφαρμόζεται
 - ιδ. Τύπος βασικής συμφωνίας (T2F30)
 - ιε. Έκδοση βασικής συμφωνίας (T2F31)
 - ιστ. Εκκαθαρισμένο (T2F35)
 - ιζ. Ενδοομιλική (T2F38)
 - ιη. Βάση ισοτιμίας (T2F64)
 - ιθ. Είδος δικαιώματος προαίρεσης (T2F78), όταν εφαρμόζεται.
25. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα ακόλουθα κλιμάκια για τη συνάθροιση παραγώγων με παρόμοιες τιμές όσον αφορά τη «διάρκεια». Η διάρκεια θα πρέπει να υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ της ημερομηνίας λήξης ενός παραγώγου και της ημερομηνίας αναφοράς, με βάση το γρηγοριανό ημερολόγιο.

Διαφορά μεταξύ της ημερομηνίας λήξης και της ημερομηνίας αναφοράς	Τιμή της διάρκειας μέχρι
Ένας μήνας ή λιγότερο	«T01_00M_01M»
Μεγαλύτερη από έναν μήνα αλλά έως και τρεις μήνες	«T02_01M_03M»
Μεγαλύτερη από τρεις μήνες αλλά έως και έξι μήνες	«T03_03M_06M»
Μεγαλύτερη από έξι μήνες αλλά έως και εννιά μήνες	«T04_06M_09M»
Μεγαλύτερη από εννιά μήνες αλλά έως και 12 μήνες	«T05_09M_12Y»
Μεγαλύτερη από δώδεκα μήνες αλλά έως και 2 έτη	«T06_01Y_02Y»
Μεγαλύτερη από 24 μήνες αλλά έως και 3 έτη	«T07_02Y_03Y»
Μεγαλύτερη από 36 μήνες αλλά έως και 4 έτη	«T08_03Y_04Y»
Μεγαλύτερη από 48 μήνες αλλά έως και 5 έτη	«T09_04Y_05Y»
Μεγαλύτερη από 5 έτη αλλά έως και 10 έτη	«T10_05Y_10Y»
Μεγαλύτερη από 10 έτη αλλά έως και 15 έτη	«T11_10Y_15Y»
Μεγαλύτερη από 15 έτη αλλά έως και 20 έτη	«T12_15Y_20Y»
Μεγαλύτερη από 20 έτη αλλά έως και 30 έτη	«T13_20Y_30Y»
Μεγαλύτερη από 30 έτη αλλά έως και 50 έτη	«T14_30Y_50Y»
Μεγαλύτερη από 50 έτη	«T15_50Y_XX_Y»
Η ημερομηνία λήξης είναι κενή (σύμβαση αορίστου χρόνου)	«T16_BL»
Στην ημερομηνία λήξης αναφέρεται NA	«T17_NA»

26. Στην περίπτωση που ένα παράγωγο έχει ημερομηνία λήξης που δεν υπάρχει κατά τον μήνα της ημερομηνίας αναφοράς (δηλ. 29, 30 ή 31 ανάλογα με τον μήνα), η απόφαση για το κλιμάκιο διάρκειας στο οποίο θα πρέπει να συμπεριληφθεί το εν λόγω παράγωγο θα πρέπει να ληφθεί αντιμετωπίζοντας το εν λόγω παράγωγο με τον ίδιο τρόπο όπως εάν ο υπολογισμός είχε γίνει κατά την ημερομηνία λήξης για τον μήνα της ημερομηνίας

αναφοράς. Για παράδειγμα, εάν για τον υπολογισμό ενός παραγώγου η ημερομηνία αναφοράς είναι η 31η Ιανουαρίου και το παράγωγο λήγει στις 28 Φεβρουαρίου, το εν λόγω παράγωγο θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο κλιμάκιο διάρκειας «Ένας μήνας ή λιγότερο». Εάν η ημερομηνία αναφοράς είναι η 31η Ιανουαρίου και η ημερομηνία λήξης είναι η 1η Μαρτίου, τότε το εν λόγω παράγωγο θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο κλιμάκιο διάρκειας «Μεγαλύτερη από έναν μήνα αλλά έως και τρεις μήνες». Εάν η ημερομηνία αναφοράς ενός υπολογισμού είναι η 30η Απριλίου και το παράγωγο λήγει στις 31 Μαΐου, τότε το εν λόγω παράγωγο θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο κλιμάκιο διάρκειας «Ένας μήνας ή λιγότερο».

27. Τα παράγωγα ανταλλαγής επιτοκίων θα πρέπει επίσης να ομαδοποιούνται ανάλογα με τον τύπο τους. Όσον αφορά το εάν το σκέλος 1 και το σκέλος 2 είναι σταθερού ή κυμαινόμενου επιτοκίου, στον παρακάτω πίνακα εξηγείται πώς θα πρέπει να διακρίνεται ο «τύπος ανταλλαγής επιτοκίων» και πώς θα πρέπει να ομαδοποιούνται τα παράγωγα ανταλλαγής επιτοκίων:

Σταθερό επιτόκιο σκέλους 1	Σταθερό επιτόκιο σκέλους 2	Κυμαινόμενο επιτόκιο σκέλους 1	Κυμαινόμενο επιτόκιο σκέλους 2	Τιμή της μεταβλητής Τύπος ανταλλαγής επιτοκίων ⁷
P	B	B	P	FIX-FLOAT
B	P	P	B	FIX-FLOAT
P	P	B	B	FIX-FIX
B	B	P	P	BASIS

P=Συμπληρωμένο, B= Κενό

28. Στην περίπτωση πιστωτικών παραγώγων, τα ΑΚΣ θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες διαστάσεις για την ομαδοποίηση παραγώγων για τα σύνολα θέσεων και τα σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα επιπλέον των διαστάσεων που αναφέρονται στις κατευθυντήριες γραμμές 24 έως 26:

- α. Προτεραιότητα (T2F83), όταν η οντότητα αναφοράς είναι συμπληρωμένη στο πεδίο «Οντότητα αναφοράς»:

⁷ Εάν το σταθερό επιτόκιο σκέλους 1 έχει την τιμή 1.00 και το κυμαινόμενο επιτόκιο σκέλους 1 έχει την τιμή «EURI», η μεταβλητή Τύπος ανταλλαγής επιτοκίων θα έχει την τιμή «FIX_EURI». Εάν τα σταθερά επιτόκια των σκελών δεν είναι συμπληρωμένα αλλά αναφέρεται η τιμή «LIBO» στο κυμαινόμενο επιτόκιο σκέλους 1 και η τιμή «EURI» στο κυμαινόμενο επιτόκιο σκέλους 2, η μεταβλητή Τύπος ανταλλαγής επιτοκίων θα έχει την τιμή «EURI_LIBO».

- β. Δόση (T2F90), όταν ο δείκτης είναι συμπληρωμένος στο πεδίο «Αναγνώριση υποκείμενου στοιχείου» (T2F8).
29. Στην περίπτωση παραγώγων σε βασικά εμπορεύματα, ένα ΑΚΣ θα πρέπει να παρουσιάζει συγκεντρωτικά τις μετρήσεις για τις κατηγορίες παραγώγων σε βασικά εμπορεύματα σύμφωνα με τις διαστάσεις που αναφέρονται στις κατευθυντήριες γραμμές 24 έως 26 του παρόντος εγγράφου, με βάση καθεμιά από τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στα πεδία T2F65 και T2F66 των τροποποιημένων εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για την υποβολή αναφορών:
- α. μέταλλα – στο πεδίο «βάση του βασικού προϊόντος» αναφέρεται «ME»
 - β. πετρελαϊκά προϊόντα – στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «OI»
 - γ. άνθρακας – στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «CO»
 - δ. φυσικό αέριο – στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «NG»
 - ε. ενέργεια – στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «EL» ή «IE»
 - στ. γεωργικά προϊόντα – στο πεδίο «βάση του βασικού προϊόντος» αναφέρεται «AG»
 - ζ. άλλα βασικά εμπορεύματα συμπεριλαμβανομένων των φορτίων C10 – στο πεδίο «βάση του βασικού προϊόντος» αναφέρεται «FR» ή «IN» ή «EX» ή «OT» ή στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «WE»
 - η. παράγωγα σε δικαιώματα εκπομπών – στο πεδίο «λεπτομερή στοιχεία για το βασικό προϊόν» αναφέρεται «EM»
 - θ. δεν προσδιορίζεται – όταν το παράγωγο είναι βασικό εμπόρευμα με βάση την κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (T2F2) αλλά δεν ακολουθεί την προηγούμενη κατηγοριοποίηση
 - ι. κενό, όταν το παράγωγο δεν εμπίπτει στην κατηγορία στοιχείων ενεργητικού Βασικό εμπόρευμα (T2F2).
30. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες διαστάσεις για την ομαδοποίηση παραγώγων που χρησιμοποιούν την ίδια πρόσθετη ασφάλεια. Όταν καθεμιά από τις παρακάτω διαστάσεις είναι ίδια σε δύο ή περισσότερες αναφορές πρόσθετης ασφάλειας με τύπο ενέργειας «V», αυτές θα πρέπει να ομαδοποιούνται ως σύνολο θέσεων πρόσθετης ασφάλειας:
- α. Αναγνωριστικός κωδικός του αναφέροντος αντισυμβαλλόμενου (T1F2)
 - β. Αναγνωριστικός κωδικός του άλλου αντισυμβαλλόμενου (T1F4)

- γ. Παροχή πρόσθετης ασφάλειας (T1F21)· και
 - δ. Χαρτοφυλάκιο πρόσθετης ασφάλειας (T1F22)
 - ε. Νόμισμα του αρχικού περιθωρίου που παρασχέθηκε (T1F25)
 - στ. Νόμισμα του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης που παρασχέθηκε (T1F27)
 - ζ. Νόμισμα του αρχικού περιθωρίου που ελήφθη (T1F29)
 - η. Νόμισμα του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης που ελήφθη (T1F31)
 - θ. Νόμισμα πλεονάζουσας πρόσθετης ασφάλειας που παρασχέθηκε (T1F33)
 - ι. Νόμισμα πλεονάζουσας πρόσθετης ασφάλειας που ελήφθη (T1F35)
31. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να προσδιορίζουν τα σχετικά σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα για τις αρχές στην περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι ανέφεραν το νόμισμα έκδοσης της εν λόγω αρχής για μία από τις παρακάτω διαστάσεις.
- α. Ονομαστικό νόμισμα 1 (T2F9)·
 - β. Ονομαστικό νόμισμα 2 (T2F10)· ή
 - γ. Παραδοτέο νόμισμα (T2F11)·
 - δ. Παραδοτέο νόμισμα 2 (T2F61), όταν εφαρμόζεται.
32. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να παρέχουν ένα σύνολο θέσεων σε συνάλλαγμα στις αρχές, το οποίο προσδιορίζεται σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 31 και με βάση το σύνολο των διαστάσεων που περιλαμβάνονται στις κατευθυντήριες γραμμές 24 έως και 26. Οι κατευθυντήριες γραμμές 27, 28 και 29 θα πρέπει να εφαρμόζονται επίσης σε σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα, κατά περίπτωση.
33. Τα ΑΚΣ θα πρέπει να παρουσιάζουν συγκεντρωτικά την πρόσθετη ασφάλεια που αφορά τα σύνολα θέσεων σε συνάλλαγμα που προσδιορίζονται σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 31 και με τη χρήση των διαστάσεων που αναφέρονται στην κατευθυντήρια γραμμή 30.